

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ
ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 3655 ΚΕΜΠΑΘ
ΚΩΔΙΚΟΣ 3586

ΚΕΡΑΣΟΒΟ

ΤΕΥΧΟΣ 117

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2011

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5, 113 62 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.-FAX: 210 - 88.27.296
www.kerasovo.gr e-mail: contact@kerasovo.gr

Μετεωρολογικός σταθμός Αγίας Παρασκευής, Κονίτσα Ιωαννίνων. Ύψος: 960m.
Ιδιοκτησία: ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΟΡΤΟΝΟΜΗΣ
Επίβλεψη: Θεωδωρής Κυρίτσης, Επικοινωνία - Σε συνεργασία με το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών
Weather station in Agia Paraskevi, Konitsa, Ioannina, Greece, Elevation: 960m.
Provided by AGRICULTURAL COOPERATIVE MANAGEMENT COMMON FODDER
Supervised by Thodoris Kyritsis, Contact and National Observatory of Athens

29/03/11

12:19

Αρχική | Κύμρα | Κεράσοβο | Metar | Hellas Weather Group | Meteorologia

Αρχειο Ημέρας

01 - 02 - 03 - 04

05 - 06 - 07 - 08

09 - 10 - 11 - 12

13 - 14 - 15 - 16

17 - 18 - 19 - 20

21 - 22 - 23 - 00

Θερμοκρασία:
8.4 °C

Υγρασία:
97 %

Ανεμος:
8.0 km/hr WSW

Βαρόμετρο:
1012.7 hPa

Υετός Ημέρας:
12.0 mm

Ενταση Υετού:
0.0 mm/hr

12:21:18 - 29/03/2011 - Αγία Παρασκευή "Kerasovo" - Konitsa - Ioannina - Mountain Smolikas 2.637m

Web camera στο χωριό μας

Το χωριό μας απέκτησε web camera, για να μπορούμε να το βλέπουμε ζωντανά ανά πάσα στιγμή, μέσω διαδικτύου. Είναι μια προσφορά του Συνεταιρισμού Κοινής Χορτονομής στους νέους μας. Μια προσφορά που σκοπό έχει να αγαπήσουν το χωριό μας και να το επισκέπτονται όσο συχνότερα μπορούν.

Ένα γεγονός γεμάτο νόημα...

Ήταν 1969. Οι Κερασοβίτες, μαζί με κατοίκους των όμορων χωριών, φόρεσαν τα καλά τους και παρατάχθηκαν στην πλατεία, για να υποδεχθούν τον αντιπρόεδρο της χούντας Στ. Παττακό. Εκείνη τη στιγμή επέστρεφε ο Σπύρος Ζούκας από το χωράφι, καβάλα στο γαϊδουράκι του. Ένα τυχαίο περιστατικό γεμάτο νοήματα... Ευχαριστούμε τον Φώτη Ζούκα για την παραχώρηση της φωτογραφίας.

**Γεώργιος Χ.
Κοντοδήμος,
Μεγάλος
Ευεργέτης
της Αδελφότη-
τας και του
χωριού μας**

- Αγοράστε γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα από τους παραγωγούς του χωριού. Είναι σίγουρα άριστης ποιότητας και ταυτόχρονα ενισχύετε την τοπική οικονομία.
- Ψωνίστε από τα καταστήματα του χωριού. Μας χρειάζονται και τα χρειαζόμαστε.
- Προτιμήστε συγχωριανούς μας επαγγελματίες

“ΚΕΡΑΣΟΒΟ”

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας Ιωαννίνων
ΕΚΔΟΤΗΣ: Δημήτρης Τέλλης, Πρόεδρος Αδελφότητας
Κ. Φλώρη 3-5, 113 62 Αθήνα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Δημήτρης Τέλλης, 210 8642240 - 6976067198
e-mail: dimtellis@gmail.com

Αντιπρόεδρος: Μαρίκα Γαλάνη, 210 2921341

Γραμματέας: Γεώργιος Παπανικολάου, 6944717215

Ταμίας: Απόστολος Γαλάνης, 6977508179

Μέλη: Γεώργιος Παναγιώτου 6944574182

Δημήτρης Σπ. Τσιάτσιος 6932352503

Χριστίνα Ν. Κοταδήμου 210 8672237

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Δημήτρης Τέλλης, Γεώργιος Παπανικολάου

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ

Μαρίκα Γαλάνη, Δημήτρης Τέλλης, Χριστίνα Κοταδήμου

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Μαρίκα Γαλάνη

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο από τη μία πλευρά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται. Ανώνυμες επιστολές και κείμενα δεν δημοσιεύονται. Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας ή της Σύνταξης.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: 20 ευρώ - 25 Δολ. ΗΠΑ - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ 30

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας

Κ. Φλώρη 3-5, 113 62 Αθήνα, τηλ. / fax: 210 8827296

Αρ. Λογαριασμού: Εμπορική Τράπεζα, 66791980

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ηπειρωτικές Εκδόσεις “Πέτρα”

Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα

Τηλ.: 210 8233830 - Fax: 210 8238468,

e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com

**ΑΡΝΙΑ – ΚΑΤΣΙΚΙΑ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ**

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ

**ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ**

ΤΗΛ. 695.50.52.384

**ΝΤΑΓΚΟΒΑΝΟΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ
ΤΕΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ**

Αναλαμβάνω
Φορολογικές Δηλώσεις,
Βιβλία Εσόδων - Εξόδων -
Α.Π.Δ.

(Οικοδομικά Ένσημα)

Τηλ.: 210 8622211,

6978 896021

POOLCENTER

**ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ &
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΠΙΣΙΝΑΣ**

ΕΠΙΠΛΑ ΚΗΠΟΥ

ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ

Έκθεση 78ο χλμ.

Π.Ε.Ο.Α.Κ.

Ισθμός Κορίνθου

Τηλ.: 27410 74074

6944 515444

<http://www.pisines.gr>

2011-ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Ο εθελοντισμός είναι στάση ζωής κάθε ενεργού πολίτη, που προσφέρει ανιδιοτελώς τον ελεύθερο χρόνο του, τις γνώσεις και τις ικανότητές του προς όφελος των συνανθρώπων του ή του περιβάλλοντος, χωρίς να περιμένει αντάλλαγμα. Με την εθελοντική προσφορά η ανθρώπινη υπόσταση εξυψώνεται και ταυτόχρονα αμβλύνονται οι επιπτώσεις σε περιόδους κρίσεων. Ο εθελοντισμός είναι πράξη ανθρωπισμού, δύναμη ανάπτυξης και προόδου. Είναι ο δείκτης που αποδεικνύει τη μορφή και τον πατριωτισμό μιας κοινωνίας.

Το 2011 ανακηρύχτηκε ως Ευρωπαϊκό Έτος Εθελοντισμού και αυτό μας δίνει την ευκαιρία να αναλογιστούμε την αξία του σήμερα, σε μια εποχή όπου και το κράτος είναι αδύναμο και οι ανθρώπινες σχέσεις έχουν ανάγκη από αναθεώρηση, καθώς έχουν φτάσει σε αδιέξοδα.

Στο παρελθόν, κυρίως στις αγροτικές κοινωνίες στις οποίες μεγαλώσαμε όλοι μας, η εθελοντική προσφορά ήταν κυρίαρχος κανόνας κοινωνικής συμπεριφοράς. Ο συγγενής ή ο γείτονας πρόστρεχε τον δικό του άνθρωπο στο όργωμα ή στο θερισμό. Αν είχε να φτιάξει σπίτι ή να παντρέψει παιδί, όλοι έδιναν το παρών και ο κόπος αλάφρωνε, αλλά και οι ανθρώπινοι δεσμοί συσφίγγονταν, καθώς όλοι μοιράζονταν το φορτίο.

Αν και οι καιροί έχουν αλλάξει, κάποιοι κοινωνικοί θεσμοί, όπως ο εθελοντισμός, δεν έχουν χάσει την αξία τους. Απεναντίας, τώρα είναι που τους έχουμε περισσό-

τερη ανάγκη. Αρκεί να επαναπροσδιορίσουμε το ρόλο του και τον τρόπο συμμετοχής μας στα κοινωνικά δρώμενα.

Πράξεις εθελοντισμού σήμερα είναι η συμμετοχή μας σε αιμοδοσία, η ενασχόληση σε πολιτιστικούς συλλόγους, η ένταξή μας σε περιβαλλοντικές ομάδες, σε ανθρωπιστικές οργανώσεις κ.ά.

Από παρόμοιες δράσεις έχει ανάγκη κάθε κοινωνία και κάθε τόπος. Και πρώτα απ' όλα τα χωριά μας, καθώς η πολιτική του σύγχρονου ελληνικού κράτους κατόρθωσε να τα βάλει στο περιθώριο. Τώρα με την οικονομική κρίση, και ιδιαίτερα την κρίση στην οικοδομική δραστηριότητα, οι Κερασοβίτες πλήττονται περισσότερο, με αντίκτυπο τις Αδελφότητες και κατ' επέκταση το ίδιο το χωριό.

Βέβαια οι Κερασοβίτες γνωρίζουν καλά την αξία της εθελοντικής προσφοράς και το αποδεικνύουν κατά καιρούς με έργα, όπως στην ανέγερση του Δημοτικού Σχολείου, του Ξενώνα και πρόσφατα στην ίδρυση του Λαογραφικού Μουσείου.

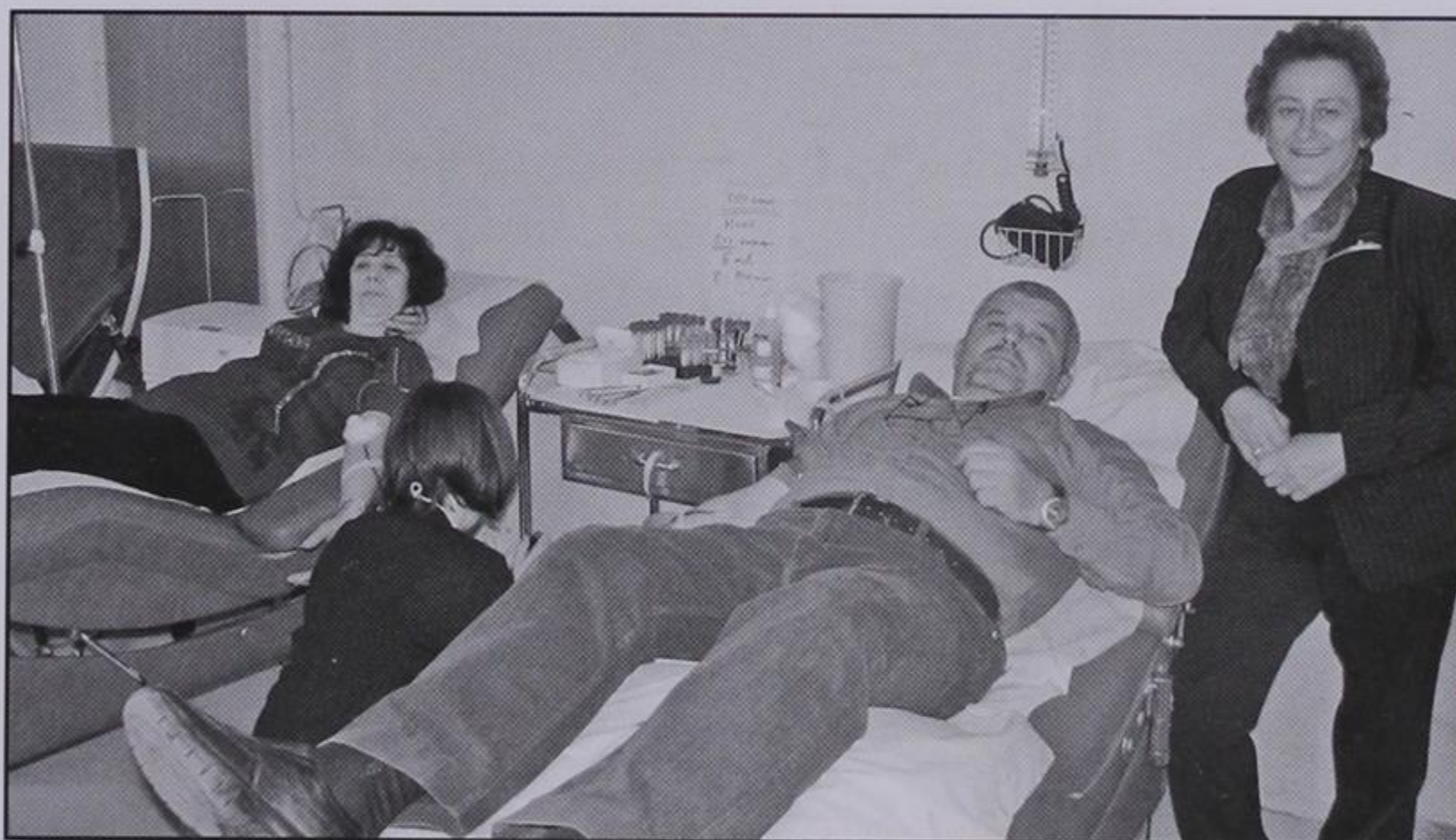
Οι παλιές καλές και δοκιμασμένες αξίες, όπως ο εθελοντισμός, ας γίνουν οδηγοί στην πορεία μας προς το μέλλον με τις συνθήκες που διαμορφώνονται. Μόνο έτσι θα σώσουμε τα χωριά μας και τις Αδελφότητες. Αρκεί να συνειδητοποιούμε τη χρησιμότητά τους για μας και για τα παιδιά μας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΕΛΛΗΣ

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Στις 13 Μαρτίου 2011 πραγματοποιήθηκε εθελοντική αιμοδοσία των μελών της Αδελφότητας στο νοσοκομείο "ΕΛΠΙΣ". Τα αποτελέσματα ήταν πενιχρά, καθώς συγκεντρώθηκαν μόνο 5 φιάλες! Η αδιαφορία των νέων σε τέτοιες εκδηλώσεις αλτρουισμού είναι απογοητευτική. Η ευθύνη ανήκει σε όλους. Και στους νέους, αλλά και στους μεγάλους. Αν θέλουμε να συμμετάσχουν, πρέπει να βρούμε τρόπους, ώστε να τους πείσουμε για την αξία και τη χρησιμότητα της αιμοδοσίας. Να μην υπάρξει ούτε μια οικογένεια χωρίς έναν αιμοδότη. Τα οφέλη είναι πολλά και η αξία της πράξης ανυπολόγιστη, γιατί η ανθρωπιά δεν εκτιμάται.

Στη συγκεκριμένη αιμοδοσία πήραν μέρος οι: **Χριστίνα Κοταδήμου, Ιφιγένεια Βάσιου, Κώστας Χ. Παπακώστας, Δημήτρης Τέλλης** και **Πάυλος Νάκος**.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ

ΟΥΓΓΑΡΙΑ: -Γαλάνης Τάκης - Παπαγιάννη Μαριάνθη

- Νταγκοβάνου - Χριστοπούλου Καλλιόπη του Χαράλαμπου

ΤΑΣΚΕΝΔΗ: -Τσιάτσιου Νίκη -Ζιούλη Δέσπω

- Νταγκοβάνος Γεώργιος του Χαράλαμπους

- Νταγκοβάνος Απόστολος του Χαράλαμπους

ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΝ ΣΤΟΝ Δ.Σ.Ε.

-Τέλλης Νίκος -Κουκούμης Ν. Ευθύμιος -Γκούτσιος Αλκηβιάδης

Διόρθωση: Αντί του ονόματος Νικόλαος Γκούτσιος να μπει Απόστολος Γκούτσιος.

ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΑ ΦΩΤΟ - ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

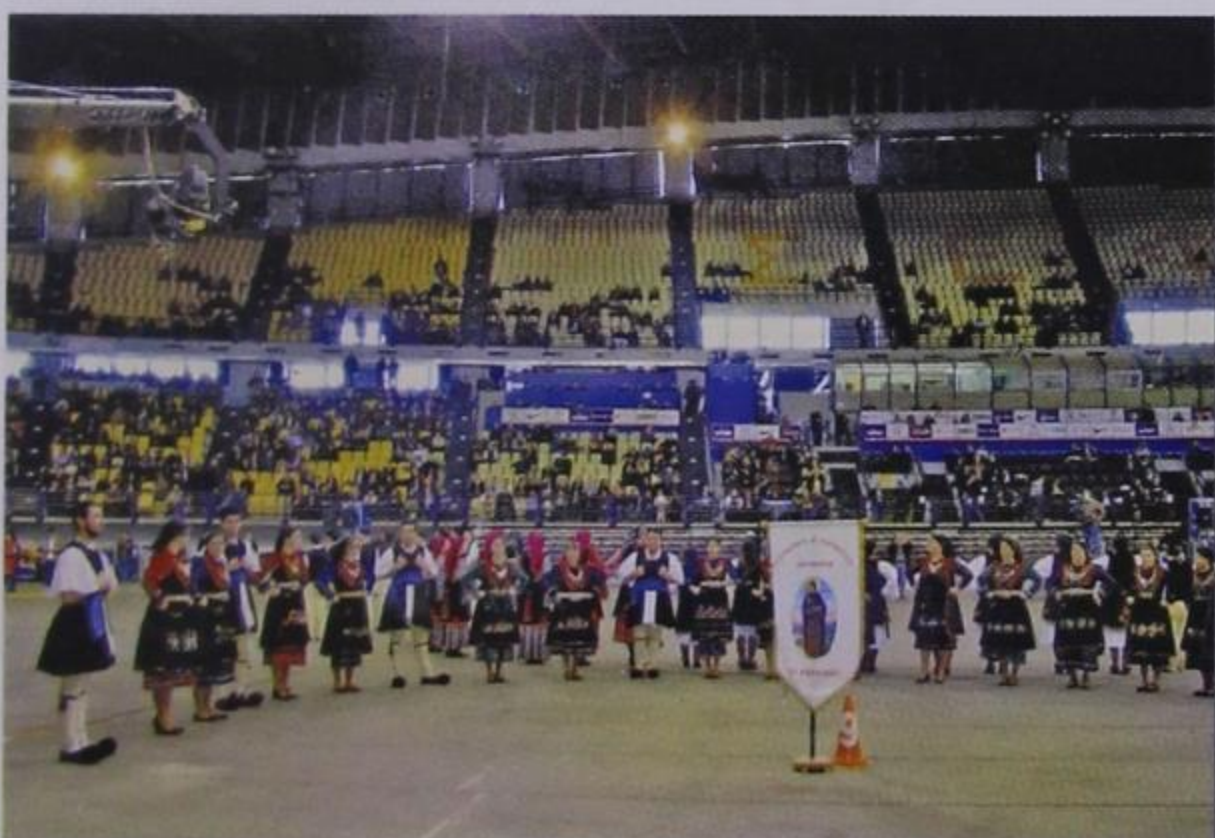

Οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού μας τιμούν με τον πρέποντα σεβασμό και την αρμόζουσα σεμνότητα τους ήρωες της 25ης Μαρτίου 1821. Πάνω αριστερά, ο πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας Παντελής Γαλάνης καταθέτει στεφάνι στο Μνημείο των Ηρώων.

Η Ευθυμία Θ. Στρατσιάνη με τις κόρες της Καλλίτσα και Μαριάνθη, θερίζουν στη θέση "Ευλογημένο", 1965.

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΦΩΤΟ - ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η μαθήτρια
Αγγελική Δ.
Γκούτσιου,
φορώντας την
παραδοσιακή
φορεσιά
του χωριού,
τιμά την επέτειο
της 25ης Μαρτίου.

Στιγμιότυπα από τη συμμετοχή των Κερασοβιτών σε δύο μεγάλες Πανεπιστημιακές εκδηλώσεις. Οι τέσσερις πρώτες φωτογραφίες είναι από την Πίτα του Ηπειρώτη, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, που διοργάνωσε στις 6 Φεβρουαρίου 2011 η Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδος. Συμμετείχε, ενώπιον 15.000 Ηπειρωτών, το Χορευτικό της Αδελφότητας, Κερασοβίτες στη Χορωδία της ΠΣΕ και φυσικά, όπως πάντα, ο μεγάλος μουσικός μας, Κερασοβίτης Νίκος Φιλιππίδης. Στην πέμπτη φωτογραφία Κερασοβίτισσες σέρνουν τον χορό σε εκδήλωση του Συνδέσμου Γυναικών Ηπείρου, που έγινε στις 5 Φεβρουαρίου 2011, στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών.

-Η Αδελφότητα Κερασοβιτών Αθήνας, συμπάσχοντας στο πένθος των συγχωριανών, ακύρωσε το φετινό χορό που είχε προγραμματιστεί για τις 12 Φεβρουαρίου 2011.

-Την Πέμπτη, 10 Φεβρουαρίου 2011, ο ήχος του Ηπειρώτικου κλαρίνου ήχησε στο Μέγαρο Μουσικής. Η μαεστρία του δικού μας Νίκου Φιλιππίδη και του Πετρολούκα Χαλκιά πλημμύρισαν με τις νότες της παραδοσιακής μουσικής την αίθουσα. Οι ακροατές, που είχαν γεμίσει ασφυκτικά το χώρο, χειροκροτούσαν μαγεμένοι.

-Πολύ επιτυχημένη ήταν η εκδήλωση για την πίτα του Συνδέσμου Γυναικών Ηπείρου που πραγματοποιήθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2011 στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών. Το Κεράσοβο έδωσε κι εδώ το παρών, τόσο με τη συμμετοχή στο χορευτικό, όσο και στους θεατές. (Φωτ. στη σελ. 5).

-Την Κυριακή, 6 Φεβρουαρίου 2011 στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας πραγματοποιήθηκε η μεγάλη εκδήλωση των Ηπειρωτών. Πλήθος νέων ανθρώπων με τις παραδοσιακές φορεσιές του τόπου τους πλημμύρισαν το στάδιο και σε συνδυασμό με την ηχητική πανδαισία του κλαρίνου του Νίκου Φιλιππίδη, οι αισθήσεις μας απόλαυσαν ένα όμορφο θέαμα που

ΜΙΚΡΑ & ΜΕΓΑΛΑ ΝΕΑ

μας άφησε την εντύπωση ότι στην Ελλάδα γίνονται πράγματα που αποτελούν ενέσεις για το ηθικό μας και την αισιοδοξία μας. Την εκδήλωση αυτή στήριξαν και ομόρφυναν με τη συμμετοχή τους πολλοί συγχωριανοί μας τόσο στη χορωδία όσο και στο χορευτικό τμήμα. Στη χορωδία συμμετείχε η **Μαρίκα Γαλάνη, η Μαριάνθη Βάιλα, η Γιώτα Χαρίση, η Ανθούλα Γαλάνη και ο Παύλος Νάκος**. Έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους και γι' αυτό καταχειροκροτήθηκαν από τους θεατές. Η καλύτερη στιγμή ήταν το ντουέτο της **Μαριάνθης Βάιλα** με τον μαέστρο **Βαγγέλη Κώτσου**. Το χορευτικό μας παρουσίασε μια από τις καλύτερες εμφανίσεις του και με τη συμμετοχή του έδειξε για μια ακόμη φορά το μεγαλείο του χωριού μας και τη λεβέντικη στάση των νέων μας που επιμένουν με δύναμη ψυχής να δείχνουν δρόμους δημιουργίας, χαράς και ζωντανίας. Στο χορευτικό συμμετείχαν οι: **Ειρήνη Κωτούλα, Γεωργία Ντακοβάνου, Αθηνά Κ. Βάιλα, Μαριέτα Ν. Κουκούμη, Μαίρη Κωτούλα με την κόρη της Αργυρώ, Δήμητρα, Ειρήνη και Αθανασία Α. Νάκου, Χριστίνα Π. Ντακοβάνου, Διονύσης Βάιλας, Ιωάννα Νάκου,**

Δημήτρης Α.Γαλάνης, Λάζαρος Τσουκαλάς, Άγγελος Φιλίππου, Εύη Τσιαρπέλα, Μαρία Καράντζαλου, Νίτσα Καζάζη και η Ελένη Σιάφη. Η **Ελένη Σιάφη** και η **Ιωάννα Νάκου** ήταν οι υπεύθυνες του χορευτικού μας και τους αξίζουν συγχαρητήρια για το έργο που παρουσίασαν. (Φωτ. στη σελ. 5).

-Στις 13 Φεβρουαρίου 2011 τοποθετήθηκε στο χωριό αυτόματος μετεωρολογικός σταθμός με κάμερα. Τώρα μπορούμε να βλέπουμε το χωριό ανά πάσα στιγμή με τον υπολογιστή και να παρακολουθούμε τις καιρικές συνθήκες. Παράλληλα αποτελεί μια διαρκή διαφήμιση για τους ενδιαφερόμενους. Είναι μια μεγάλη προσφορά του Συνεταιρισμού στη νεολαία του χωριού, γιατί τώρα έχουν τη δυνατότητα να καμαρώνουν τον τόπο τους μέσω της κάμερας και του διαδικτύου.

Η προσφορά αυτή έπιασε τόπο κι αυτό το αποδεικνύει η υψηλή επισκεψιμότητα της ιστοσελίδας μας. Θα προσπαθήσουμε η κάμερα να δείχνει καλύτερο σημείο του χωριού.

Να ευχαριστήσουμε εδώ τον αγαπητό συγχωριανό μας **Θοδωρή Αρ. Κυρίση**, γιατί χάρη στις δικές του προσβάσεις τοποθετήθηκε ο σταθμός.

«Ο φόβος είναι ένας μικρός θάνατος»

Συζητώντας πολλές φορές με τους φίλους μου και καταθέτοντας προσωπικές εμπειρίες ο καθένας μας, καταλήξαμε πως όλοι μας σχεδόν έχουμε απογοητευθεί από κάποια γεγονότα και από κάποιους ανθρώπους.

Αποτέλεσμα αυτού ήταν η ανάπτυξη του φόβου για τη ζωή. Μετά από μια τέτοια εμπειρία φοβάται κάποιος να αγαπήσει, να γελάσει, να νιώσει την ευτυχία, παύει να ελπίζει και γίνεται έρμαιο της απογοήτευσης.

Δεν λέω, μου πήρε κι εμένα καιρό να καταλάβω ότι η ελπίδα δεν νοικιάζεται ούτε πωλείται, αλλά γεννιέται από μόνη της και σιγά-σιγά αναπτύσσεται.

Εγώ νομίζω πως αξίζει να αναπτυχθεί.

Πολλοί έχουν απογοητευθεί, καταλαβαίνω, και θα ξανααπογοητευθούν.

Όμως την κάθε απογοήτευση πρέπει να την βλέπουμε σαν ένα εμβόλιο: αρρωσταίνεις για λίγο και μετά παθαίνεις ανοσία. Ας σταματήσουμε να αφήνουμε τους ανθρώπους να κομματιάζουν τα συναισθήματά μας.

Ας μη φοβόμαστε να αγαπήσουμε.

Κοινωνική Φιλοσοφία:

«Μην κοιτάς τον άλλον πάνω απ' τον ώμο, κοίταξέ τον κατάματα».

«Μην κοιτάς ποτέ κάτω, γιατί θα χάσεις το ηλιοβασίλεμα».

Στην εποχή μας, αν αγαπάς σε θεωρούν αφελή, αν κλαις συναισθηματικό, αν συγχωρείς αδύναμο.

Καιρός δεν είναι, όμως, να ξεχάσουμε τους μικροεγωστικούς μας εαυτούς και να μην φοβόμαστε να είμαστε συναισθηματικοί;

Η ζωή είναι ένα ταξίδι, ένας προορισμός που τον περπατάμε βήμα-βήμα.

Αν το κάθε μας βήμα είναι υπέροχο, έτσι θα είναι και η ζωή μας.

Πολλές φορές, χάνουμε τον καιρό μας παραπονούμενοι για τις χαμένες στιγμές.

Υπάρχουν, όμως, εκατομμύρια άλλες που θα έρθουν.

Μάχη

Κάθε φορά που πηγαίνω για το χωριό, ζυγώνοντας, πιάνω τον εαυτό μου να ανασκαλίζει μνήμες και σπαράγματα, μικρές θύμησες, από κείνα τα χρόνια, τότε που το φορτηγό του **Τέλη**, μαζί με τις πραμάτιες, κουβαλούσε και εμάς για το χωριό, το Κεράσοβο, όπου η αχλύ της χωματόσκονης γίνονταν ελπίδα για το φτάσιμο. Αργότερα, ήταν τα 32άρια λεωφορεία που αγκομάχαγαν στον ανήφορο του Αϊ-Δημήτρη. Arizona dream!... Έτσι ήταν τότε το χωριό τα καλοκαίρια: Αυτοσκοπός και παράδεισος.

Τότε όλοι οι μαχαλάδες έσφυζαν από ζωή. Περισσότερο για μένα οι Μωραϊταίοι: Ήταν το σπίτι μου. Σαν έφτανα, όσο θυμάμαι, στο πατρικό μας, λυγερόκορμη μορφή με καρτέραγε στο εξωθύρι.

Η γιαγιά!...

- Ήρθε το καμάρι... Μ' αγκάλιαζε σφιχτά στον κόρφο της και με φίλαγε από δυο φορές στο κάθε μάγουλο.

- Ήρθε το καμάρι, έλεγε και ξανάλεγε. Τα φεγγοβόλα μάτια της άνοιγαν την ψυχή της.

- Ήρθε ο Γιάννης του Γούσια, έλεγε στη γειτονιά.

Ο πάππος, μ' ένα συγκρατημένο μειδίαμα ήταν λιγότερο εκδηλωτικός, αλλά καλός στις προσευχές και στα γράμματα. Σχολαρχείο βλέπεις. Η γιαγιά ήταν το κεφάλι του σπιτιού, το ακρολίθαρο.

Η Γιαγιά μας!...

Πριν τον δεύτερο πόλεμο, την πάντρεψαν μοναχοκόρη και αγουροκόριτσο στην Καστάνιανη, σε σπίτι με πέντε ορφανά. Κι ύστερα στο Κεράσοβο με τρία ορφανά και δύο τα δικά της. Ποιο να πρωτοταΐσει και ποιο να πρωτοχαϊδέψει. Χρόνια της χολέρας, πέτρινα χρόνια. Τέλος...

Πολλές φορές ο πάππος μ' έπαιρνε στο βουνό, να μαζέψουμε τσάι, να κόψουμε κλαρί για το χειμώνα, να ταΐστούνε τα ζωντανά, να ταΐστεί και κείνο το γομαρομούλαρο ο Ντάσιος, που μας κλώτσαγε μπαμπέσικα.

Η γιαγιά κάθε φορά μάς ετοίμαζε το σακούλι: κοκαλιασμένο ψωμί, τυρί και σκόρδο για τη βρύση στις Μπάλτες

Ο πλάτανος

Τα καλοκαίρια, όταν κάθομαι στη μικρή αυλή του πατρικού σπιτιού μου, καμαρώνω τον μεγαλόπρεπο πλάτανο της πλατείας μας που στολίζει το μεσοχώρι εδώ και δεκάδες χρόνια.

Και γυρίζω πίσω στα περασμένα, στις πρώτες θύμησες των παιδικών μου χρόνων – όλη τη ζωή μου. Εγώ πάντα φαινόμουν μικρή κι αυτός πάντα εκεί να αγκαλιάζει με τα κλαδιά του όλους τους χωριανούς τόσο στις χαρές όσο και στις λύπες.

Η πρώτη μορφή της πλατείας ήταν με χαγιάτια στα δεξιά της εκκλησίας. Δίπλα το καμπαναριό και η πέτρινη βρύση της Παναγιάς. Εκεί, τα πανηγύρια, οι κατσαναρέοι πουλούσαν τα εμπορεύματά τους, οι φωτογράφοι έβγαζαν οικογενειακές ή ομαδικές φωτογραφίες και γύρω από τον πλάτανο τετραπλός χορός με το κλαρίνο του **Φίλιππα** ως το νύχτωμα.

Με το πέρασμα του χρόνου, έφυγαν τα χαγιάτια, η βρύση και ο ξύλινος φράχτης. Άλλαξε και το καμπαναριό θέση δυο φορές.

Τον πλάτανο τον φύτεψε η οικογένεια **Ζαμάνη** πριν δεκάδες χρόνια

Μνημοσύνη

ή στη Μηλιά, αν θυμάμαι καλά.

Το 1974 τα δυο νιότερα παιδιά της- τρία είχαν απομείνει- ο **Λάζος** είχε φύγει για την Ουγγαρία και ο τρανός ο

Γιάννης εκτελέστηκε, επιστρατεύτηκαν. Η γιαγιά αλλοφρόνησε. Θυμάμαι τα μάτια της που γέμιζαν ολημερίς. Ένα πρωί με πήρε, περάσαμε στον Άγιο Θεοδόση κι ανάβαμε τα εικονίσματα σε κάθε ύψωμα, με τη γιαγιά να χουγιάζει και να προσεύχεται: Να γυρίσουν ζωντανά!

Ύστερα, πέρασαν τα χρόνια. Εγώ ανδρώθηκα: Πανεπιστήμιο, διορισμός, οικογένεια. Η γιαγιά άρχισε να γερνάει. Όσο πήγαινε, άριωναν οι επισκέψεις μου στο χωριό. Η γιαγιά, όμως, πάντα με περίμενε με την ίδια ζέση, όπως τότε, μόνο που τώρα εκτός από «καμάρι» με έλεγε και «ζαγάρι», μη με πιάσει το κακό το μάτι.

Ήδη ο παππούς την είχε αφήσει, ακολουθώντας γαλήνια το δρόμο της άλλης ζωής. Η γιαγιά άρχισε να μαζεύει, την έπαιρνε σβάρνα ο χρόνος, η ζωή που δεν έζησε, βλέπεις...

Κείνα τα χρόνια με πήραν τηλέφωνο: Η γιαγιά είναι στο Χατζηκώστα. Έτρεξα να τη δω. Γλαύκωμα στο ένα μάτι. Πίσω όμως από τα χοντρά της γυαλιά, σαν με θώρησαν αχνά τα γαλανά της μάτια, έλαμψαν.

- Ήρθες ζαγάρι, είπα εγώ θα'ρθεις.

Μετά έφυγε για την Αθήνα, σαν το μόνο της ζωής της ταξίδιο. Όσο πήγαινε και σκοτεινίαζε η μνήμη. Μα σαν λαγάριζε το κουρασμένο της μυαλό, λευτερώνονταν και γύρναγε πίσω στη Μπλίστιανη, στο Κεράσοβο, σε μένα που μου έφταναν οι λίγες στιγμές της αναλαμπής της.

Κάποιοι λένε πως το αίμα δένει τους ανθρώπους. Όμως, πολλές φορές ξαστοχάει και γίνεται φαρμάκι, ακόμα και για μια πιθανή γης. Η γιαγιά η **Αλεξάνδρα** δεν ήταν αίμα μου. Ήμουν όμως μέσα στο αίμα της. Το έβλεπα στα φεγγοβόλα μάτια της. Το βλέπω τώρα που ανάερα το πνεύμα της στριφογυρίζει σε κείνο το χαμόσπιτο στους Μωραϊταίους. Εκεί που έζησε μια ζωή, που δεν έζησε, αλλά δε μίλησε ποτέ, ούτε κλάφτηκε γι' αυτήν.

Γιάννης Τζίνας

κι από τότε είδε χαρές και γλέντια στις γιορτές της Χριστιανοσύνης: Ανάσταση, Χριστούγεννα, Απόκριες... Πόσες φορές χόρεψαν πεθερές το "παγώνι" περιμένοντας τη νύφη! Πόσες φορές χαιρέτησε τους χωριανούς μας που έφευγαν για την τελευταία τους κατοικία! Πόσους έρωτες είδε να γεννιούνται και πόσα γλυκοκοιτάγματα έκρυψε συνωμοτικά στα κλαδιά του!

Πόσο δάκρυσαν τα φύλλα του στον πόλεμο του '40 κι ακόμη χειρότερα στον Εμφύλιο, συμπάσχοντας στον πόνο των κατοίκων!

Κάτω από τον ίσκιο του όλη μου η ζωή, η δική μου ζωή. Με είδε παιδί να παίζω, γυναίκα να ερωτεύομαι. Με είδε μάνα, γιαγιά. Με είδε ευτυχισμένη και δυστυχισμένη... Εμένα κι όλους τους χωριανούς μας.

-Βγήκαν τα όργανα στην πλατεία!

-Θ' ανταμώσουμε στον πλάτανο!

Και η ζωή συνεχίζεται. Θα είναι για πολλά χρόνια ακόμα το σημείο αναφοράς ο υπέροχος πλάτανός μας, η αγκαλιά του χωριού μας!

Λευκοθέα Β. Κιτσάκη

ΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Το Κεράσοβο το 1913 και ενωρίτερα

Επιμέλεια: Χ. Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Στο «Ηπειρωτικόν Ημερολόγιον η Νέα Ελλάς 1914», το οποίο εκδόθηκε στην Αθήνα το 1913, περιέχεται άρθρο που φέρει τον τίτλο «Το νέο Σούλι» (σελ. 135-139). Το άρθρο εξιστορεί και εξυμνεί τους αγώνες του Κεράσοβου και τεσσάρων γειτονικών χωριών για την αποτίναξη της τουρκοκρατίας κατά το έτος 1913 και ενωρίτερα. Έχει γραφεί από τον εκδότη του συλλογικού βιβλίου τούτου, τον Βασίλειο Τζαλόπουλο, ο οποίος καταγόταν από το Μοναστήρι (Μποτσιβάρι) της Μόλιστας, τότε δε ήταν φοιτητής της ιατρικής και κατέγραφε σύγχρονα περιστατικά και άλλες πληροφορίες για την επαρχία μας. Αναδημοσιεύονται εδώ τα κυριότερα αποσπάσματα του άρθρου αυτού, που πλουτίζουν τις ιστορικές γνώσεις μας για το Κεράσοβο και την γύρω περιοχή.

Κάτω από τα κορυφές του Σμόλικα, στα σύνορα της Μακεδονίας κρυμμένα, αφανή, απροστάτευτα μέχρι τούδε, ευρίσκονται τα ηρωικά χωριά της Ηπείρου Κεράσοβον, Ζέρμα, Κάντσικον, Φούρκα και Σαμαρίνα. Τα χωριά ταύτα, κείμενα Β.Α. της Κονίσης, πολλαχώς και ποικιλοτρόπως έδρασαν και κατά τους σκληρούς της δουλείας χρόνους, χρησιμεύονται ως το μόνον κρησφύγετον των ελληνικών ανταρτικών σωμάτων, εις τα οποία και πολλοί εξ αυτών προσεκολλώντο και ηρωικώς αντεπεξήρχοντο κατά των Τουρκαλβανικών συμμοριών και άλλων ληστών, ούτως ώστε απέβησαν το φόβητρον των κακοποιών στοιχείων κατά την εποχήν εκείνην καθ' ην τα λοιπά της επαρχίας μέρη ελυμαίνοντο υπ' εκείνων (...)

Το ανδρείον Κεράσοβον, το επί της αριστεράς όχθης του Σαρανταπόρου ποταμού, το οποίον είχε την κακήν τύχην να είναι τσιφλίκι, τιμάριον του φοβερού φεουδαλισμού, από της εποχής του Αλή πασά, δωρηθέν ως φαίνεται εις τους Τουρκαλβανούς βέηδας Ριζά και Τάκη ερρωμένως επί έτη ολόκληρα επάλαισε κατά του φεουδάρχου ίνα εξαγοράση τον τόπον του και υπερανθρώπους δίκας διεξήγαγε εν τοις τουρκικοίς δικαστηρίοις, ίνα αποδείξη το παράνομον της κατοχής υπό των βέηδων, αλλά, εφαρμοζόμενης της κοινής παροιμίας «κόρακας κοράκου δεν βγάξει μάτια», δεν ηδυνήθη να επιτύχη το ποθούμενόν του.

Η μεγάλη αυταπάρνησις και η αυτοθυσία τούτων, μέχρι της εκποιήσεως και αυτών των υπάρχόντων των δια την ανάκτησιν της ελευθερίας των, είναι τρανώτατον δείγμα λαού φιλελευθέρου, λαού έχοντος βαθέως ερριζωμένον το ελληνικόν φρόνημα. Και προέβη και τούτο εις επαναστατικά διαβήματα, φονεύσαν εν τέλει και τον Τουρκαλβανόν βέην, αλλ' έτερος αντικατέστησε τούτον και βαρύτερος επέπεσεν επ' αυτού ο ζυγός.

Εν τούτοις όμως, τίποτε δεν ίσχυσε να μεταβάλη τα φιλελεύθερα του Κερασοβίτου αισθήματα. Όλοι με τους γκράδες των, γεμάτοι αίσθημα, παλληκαριά, σαν αετοί, έτρεχαν στα βουνά και κατεδίωκον εσχάτως επί τρομοκρατίας τους ζωοκλέφτας Αρβανιτοβλάχους και Λιάπηδας, επιφέροντες τον πανικόν και ενίοτε συλλαμβάνοντες αυτούς ζώντας. Και αυταί αι γυναίκες των ακόμη, αι ηρωϊκαί Κερασοβίτισσαι, με τα λιθάρια κατεδίωξαν πότε τους Αρβανίτας ζωοκλέπτας και τους ηνάγκασαν να παραδοθώσι (...)

Πρώτοι εξ όλων οι ανδρείοι Φουρκιώται, μόλις έμαθον την προέλασιν του ελληνικού στρατού εις Γρεβενά, εκήρυξαν την ανεξαρτησίαν των και ερρίφθησαν ως υψιπέται αετοί εις τας χιονοσκεπείς κορυφάς του Σμόλικα με τα όπλα, συνταυτίσαντες την τύχην των μετά του αγωνιζόμενου ελληνικού στρατού, τους οποίους μετά ταύτα εμιμήθησαν και οι Κερασοβίται, Ζερματινοί και Καντσιώται, ενωθέντες μετ' αυτών. Η επαναστατική των αυτή διαγωγή έμελλε βεβαίως να αφυπνήση τας τουρκικάς Αρχάς της Κονίσης και ίδια τον εκεί επιτετραμμένον Κερήμ τσαούσην. Και σώμα εκ 500 ανδρών αποστέλλεται κατ' αυτών, έχον επί κεφαλής τον περιβόητον Κερήμ, ίνα φέρωσι δεμένους τους Φουρκιώτας και Κερασοβίτας, αλλά τα λεοντόκαρδα εκείνα παλληκάρια από τας κορυφάς των βράχων των τους υποδέχθησαν δια φονικού πυρός, τρέψαντα αυτούς εις άτακτον φυγήν.

Λέγεται δε προσέτι ότι προηγουμένως είχε ζητήσει παρ' αυτών η Αρχή της Κονίσης εσώρουχα δια τον τουρκικόν στρατόν – διότι οι Φουρκιώται ζώσι δια της εργασίας ταύτης, υφαίνουσι δηλονότι αι γυναίκες των φανέλλας, δίμιτο, κάπτες, κάλτσες και τα τοιαύτα, τα οποία εκθέτουσιν εις πώλησιν και πορίζονται τα προς το ζην – αλλ' οι Φουρκιώται αντί πάσης άλλης απαντήσεως απέστειλαν εις αυτούς ένα δέμα φεσιών με λακωνικήν επιγραφήν «έλθετε να τα πάρητε». Μετά ταύτα, εξηγριωμένοι οι Τούρκοι, τρεις επεχείρησαν εφόδους κατά των Φουρκιωτών, αλλά και

CATERING ARTINO

Τούρτες παιδικές - Μπουφές παιδικών γενεθλίων
Μπόμεπες, μπριοζάκια, σουδάκια, καναπεδάκια,
πιροσκή, τυροπιτάκια, πιτσάκια, κρουασάν
και πολλές άλλες λιχουδιές!!!

ΣΟΦΙΑ ΞΕΡΓΙΑ – ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ 51, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΗΛ. 210-7708552

ΚΡΑΣΙ - ΤΣΙΠΟΥΡΟ, ΚΤΗΜΑ ΤΖΙΝΑ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ Π. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΤΗΛ.: 22310 - 79090, 6984 172270

13ο ΧΛΜ. ΛΑΜΙΑΣ - ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

ΛΙΑΝΟΚΛΑΔΙ ΛΑΜΙΑΣ

τρής απεκρούσθησαν, μετά πολλές απωλείας, μέχρις ότου ο ελληνικός στρατός υπό τον λοχαγόν Παπανικολάου απέδωκεν εις αυτούς την ελευθερίαν (...)

Τα πέντε ταύτα χωρία, και δια την μέχρι τούδε δράσιν των και δια την απaráμιλλον ανδρείαν και αυτοθυσίαν, ήν έδειξαν κατά τον παρόντα πόλεμον, δικαίως δύνανται να παραβληθώσι προς τα του Σουλίου και οι άνδρες αυτών παρόμοιοι και κατά την εξωτερικήν περιβολήν και την ψυχικήν

των ορμήν δικαίως παραβάλλονται προς Σουλιώτας. Ούτω η Ήπειρος και κατά τον παρόντα πόλεμον εδημιούργησε και ανέδειξε εκ νέου ένα Νέον Σούλι εις τας Β. Ηπειρωτικές ακτάς, η δε επαρχία Κονίτσης δεν έχει παρά να σεμνύνηται διά τα τόσον περικλεή χωρία της.

Οι κάτοικοι των χωρίων τούτων, ορεισίβιοι, με το απλούν φόρεμα, την κάππταν και φουστανέλλαν των, ανέρχονται εις 4.000 περίπου. Και οι μεν Κερασοβίται, Ζερματινοί και Καντσιώται ομιλούσι μόνον την Ελληνικήν, οι δε Φουρκιώται και Σαμαρινιώται πλήν ταύτης και την Κουτσοβλαχικήν.

Ζώσι δε οι μέν Φουρκιώται εκ της εγχωρίου ως είπομεν, βιομηχανίας των εριούχων υφασμάτων και του εμπορίου. Πλείστοι δε εκ αυτών ήρξαντο να μεταναστεύωσιν ιδίως εις Αμερικήν και άλλας χώρας. Οι δε Σαμαρινιώται είνε άριστοι οπλοποιοί και μαχαιροποιοί, αι δε γυναίκες καταγίνονται εις την υφαντουργίαν ταπήτων (τες γνωστές βλάχικες κουβέρτες). Οι δε Κερασοβίται ζώσιν εκ του

Η πλατεία του χωριού μας, προπολεμικά.
(Από το Αρχείο του Λαογραφικού Μουσείου,
την οποία παραχώρησε ο Βασίλης Αθανασίου).

πλουτοπαραγωγικού δάσους, εξάγοντες οικοδομικήν ξυλείαν άφθονον, την οποία μεταφέρωσι διά ζώων εις τα περίχωρα και ούτω πορίζονται τα προς το ζην. Και ενταύθα όμως ήρξαντο μεταναστεύοντες εις Αίγυπτον και Αμερικήν οι πλείστοι εκ αυτών, αφ' ότου ο βίος κατέστη άβίωτος εκεί επάνω. Οι δε Καντσιώται και Ζερματινοί είνε ως επί το πλείστον τεχνίται και έμποροι, μεταναστεύοντες εις την ξένην και ιδίως εις την Αμερικήν.

Τα χωρία ταύτα διοικητικώς και εκκλησιαστικώς υπάγονται εις την υποδιοίκησιν Κονίτσης, πλην της Σαμαρινής υπαγομένης εις την των Γρεβενών. Είνε δε εκτισμένα εις τους πρόποδας της οροσειράς του γηραιού Σμόλικα. Διατηρούσιν ελληνικά σχολεία και Παρθεναγωγεία, περιλαμβάνοντα περί τους 200 μαθητάς και μαθητριάς. Εσχάτως είχε συσταθή υπό της Ρουμανικής προπαγάνδας και Ρωμουνική Σχολή εις Φούρκαν, της οποίας ο διδάσκαλος εξεδιώχθη, κακώς έχων, υπό των βλαχοφώνων μέν αλλά μέχρι μυελού οστέων Ελλήνων κατοίκων (...).

ΣΕΛΤΣΙΩΤΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
ΔΙΠΛ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

**ΜΕΛΕΤΗ
ΕΠΙΒΛΕΨΗ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ**

ΚΑΜ. ΒΟΥΡΛΑ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ 17
ΤΗΛ. 22350 23815 - ΚΙΝ. 6944 801655
E-mail: sseltsiotis@yahoo.gr

**ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ -
ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ**

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Χίου 14, Περιστερί

Τηλ.: 210 5739804

Περί φιλοδοξίας - Γράφει: ΑΛΕΚΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Δεν υπάρχει υψηλότερη φιλοδοξία για τον άνθρωπο ούτε ευγενέστερη επιδίωξη, ούτε μεγαλύτερη τιμή από τα δημόσια αξιώματα, όπως του Προέδρου της Δημοκρατίας, του πρωθυπουργού, του υπουργού, του βουλευτή ή του δημάρχου. Από αυτά γοητεύονται οι πιο αξιόλογοι άνθρωποι και ενώ αναζητούν την αληθινή δόξα που αυτήν και μόνο ψάχνουν με όλες τους τις δυνάμεις, ξαφνικά ανακαλύπτουν ότι βρίσκονται αντιμέτωποι με τη ματαιότητα και δεν αγωνίζονται για το υπέροχο ιδανικό της αρετής, αλλά για το πρόσκαιρο φάντασμα της δόξας.

Η αληθινή δόξα των ανθρώπων είναι εκείνη που μετρείται με δίκαια κριτήρια, με μονάδα μέτρησης το ύψος της αρετής. Αυτήν τη δόξα δεν την αρνούνται οι ενάρετοι, διότι αποκτιέται από πράξεις δίκαιες.

Ωστόσο η άλλη δόξα, εκείνη που προσπαθεί να μιμηθεί την αληθινή, είναι κίβδηλη και γίνεται κίνητρο ασυλλόγιστων και εσφαλμένων επιλογών και κακών πράξεων. Από αυτήν τυφλώνονται οι άνθρωποι και, παρά τις ευγενείς επιφανειακά φιλοδοξίες τους, και επειδή δεν ξέρουν τι ψάχνουν να βρουν ούτε πού θα το βρουν, οδηγούνται στο χείλος του γκρεμού. Τουλάχιστον όσοι αναζητούν το καλό, δεν χάνουν το δρόμο τους, γιατί το ίδιο το καλό έχει τη δύναμη να τους καθοδηγεί και αργά ή γρήγορα θα πετύχουν το στόχο τους και η αναγνώριση θα έρθει νομοτελειακά.

Γι' αυτούς που παρασύρονται από τη δίψα του πλούτου και από τη φιληδονία της εξουσίας αποβλέποντας να πλουτίσουν και να αποκομίσουν ιδιοτελή οφέλη εκμετα-

λευόμενοι το αξίωμά τους, αδικούν τους αδύναμους και γίνονται αδίστακτοι και πανούργοι για να κερδίσουν όσο περισσότερα γίνεται. Η δόξα είναι σπουδαίο κίνητρο, αλλά να διέπεται από τους κανόνες της αρετής και του μέτρου.

Όσον αφορά τη διοίκηση, πρέπει να την αναλαμβάνουν όχι οι πλούσιοι σε χρήματα αλλά σε αρετή και λογική. Όχι άνθρωποι οκνηροί και εγωιστές για να αρπάξουν ό,τι τους λείπει. Αυτοί δεν μπορούν να ασκήσουν καλή διοίκηση.

Η συγκέντρωση υπερβολικού πλούτου μεταξύ των ατόμων δημιουργεί εχθρότητες και εμφύλιους πολέμους και στο τέλος θα έρθει ο όλεθρος και των ίδιων και των αθώων. Ο πλούτος δεν ανήκει στα αγαθά.

Όταν ψηφίζεις, να μην επηρεάζεσαι από τις διαδόσεις των αδαών και την κρίση της κοινής γνώμης, θεωρώντας αξιέπαινο αυτό που επαινεί η πλειοψηφία. Τη δική σου κρίση πρέπει να εμπιστεύεσαι, διότι πολλές φορές συμβαίνει και τα πλήθη να έχουν λανθασμένη αντίληψη. Αν εσύ είσαι ικανοποιημένος που θεωρείς κάτι δίκαιο, τότε η αντίληψή σου δεν παρασύρεται από τη γνώμη των πολλών και βρίσκεις έτσι τη χαρά ότι δεν ταυτίζεσαι με τους άλλους μόνο και μόνο για να κερδίσεις την αποδοχή των άλλων.

Γιατί ο σπουδαιότερος κριτής της αρετής είναι η ίδια μας η συνείδηση. Όταν δε ζητάς ευθύνες από τους άλλους, να ζητάς και από τον εαυτό σου. Να θυμάσαι ότι είναι μεγάλη ευθύνη η εκλογή των αντιπροσώπων σε οποιαδήποτε εξουσία.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε

Αξιότιμοι κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι

Με την ανάληψη των καθηκόντων σας το Τοπικό Συμβούλιο της Αγίας Παρασκευής σας εύχεται «καλή χρονιά» και επιτυχία στο δύσκολο έργο που αναλάβατε.

Κύριε Δήμαρχε

Εν' όψει της κατάρτισης του Τεχνικού Προγράμματος από τον Δήμο θέλουμε να σας επισημάνουμε τα εξής:

Η Αγία Παρασκευή, με δεδομένο ότι αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα (με το πλέον σοβαρό το πρόβλημα των κατολισθήσεων), πιστεύουμε ότι θα τύχει προσοχής από τη Δημοτική Αρχή. Θα αναφέρουμε τα πιο σημαντικά έργα που πρέπει να προχωρήσουν, ώστε να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής των μόνιμων κατοίκων και των απανταχού Κερασοβιτών, όταν αυτοί επισκέπτονται το χωριό.

1) Αλλαγή του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης (λόγω παλαιότητας και του γνωστού προβλήματος των κατολισθήσεων) με επείγουσα προτεραιότητα το τμήμα της επαρχιακής οδού από Αγία Παρασκευή μέχρι Άγιο Δημήτριο.

2) Ανακαίνιση του ιστορικού κοινοτικού κτιρίου (σοφατίσματα-αλλαγή κουφωμάτων και ό,τι άλλο προκύψει). Είναι εμφανής η εγκατάλειψή του από ετών.

3) Ανακαίνιση του ιστορικού κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου (σοφατίσματα-αλλαγή κουφωμάτων κ.λπ.) και διαμόρφωση περιβάλλοντα χώρου.

4) Καλντερίμια-πλακοστρώσεις εντός του οικισμού μήκους σε πρώτη φάση 300 μέτρων.

5) Διάνοξη του δρόμου από το σπίτι Νάκου Φώτη μέχρι Παναγιώτου Ναπολέοντα και επισκευή τοιχοποιίας (να γίνει καλντερίμι και να φτιαχτεί το αυλάκι ποτίσματος αγρών).

6) Συντήρηση του δρόμου από το σπίτι Δημητρίου Πασσιά μέχρι μαχαλά Μωραϊταίων.

7) Επισκευή αυλακιών εντός του οικισμού με προτεραιότητα από σπίτι Ζήκα Σπυρίδωνα μέχρι Άγιο Δημήτριο.

8) Τοποθέτηση 10 τουλάχιστον στηλών φωτισμού ΔΕΗ εντός του οικισμού (σε περιοχές που δεν έχουν σωστό φωτισμό).

9) Επέκταση ορίων του χωριού, ώστε τμήμα της αγροτικής ζώνης να μετατραπεί σε οικιστική περιοχή (από τα πιο σημαντικά έργα) και μελέτη αποχετευτικού δικτύου για όλο τον οικισμό. Σίγουρα υπάρχουν και άλλα έργα που πρέπει να γίνουν, τα οποία θα σας εκθέσουμε κατά τη διάρκεια του έτους. Πιστεύοντας ότι πολλά από τα παραπάνω θα προωθηθούν γρήγορα και με δεδομένο ότι θα συνεργαστούμε μαζί σας για το καλό του τόπου, σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων.

Αγία Παρασκευή 12-1-2011

Με εκτίμηση

**Για το Τοπικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Γαλάνης Παντελής**

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΒΑΣΙΛΗ ΚΙΤΣΑΚΗ - 10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ**Σα δημώδες**

Βουνά της Πίνδου ξακουστά, Σμόλιγκα, Κερασόβου
σα χαρακιές μεσούρανες δέους μαζί και κάλλους,
άπαρτα κάστρα λευτεριάς και των εχθρών κιβούρια
λυγίστε λίγο τις κορφές ως μεσίστιες σημαίες
για να περάσει ο σταυραετός, τον ουρανό να πιάσει,
αφού η μοίρα πρόσταξε, λημέρι πια ν' αλλάξει.

Κι εσύ ουρανό που είσαι ψηλά, κανείς να μη σε φτάνει
μήτε πατώντας σε βουνά, κατάκορφα στα δέντρα
χαμήλωσε το μπόι σου και έλα παρακάτω
από τα σύννεφα να κρατηθεί, στ' αστέρια ν' ακουμπήσει
και ρίξε τη σκάλα την τρανή με τα χρυσά σκοινιά της
να 'ρθει κοντά σου ο «Σταυρογιός» και να 'σαι ο προστάτης.

Κι εσείς αγγέλοι φτερωτοί, στου παραδείσου θρόνοι
στις γειτονιές σας πάρτε τον, στους άνετους νουντάδες
και στρώστε το κρεβάτι του με τα' απαλά φτερά σας
να βρει το κορμί του ανάπαυση και βάλαμο οι πόνοι.

Κουράστηκε στη ζήση του κι ανάσα δεν επήρε,
αφού μικρός ορφάνεψε κι ανέλαβε ευθύνες,
άντρα προστάτη κι αδερφού κι όλους να τους φροντίζει
στερούμενος τα νιάτα του, γλυκό ψωμί να φάνε.

Κι όταν οι σάρκες δέσανε, τα στιβαρά του χέρια
κινήγησε το όνειρο, με πλήρη την ελπίδα
κι έφτασε αλάργα και ψηλά, σα γίγας να παλεύει
που δεν του λείπαν αγαθά και ζούσε ευτυχισμένα.

Απ' το χεράκι πιάστε τον, βγες τε τρανό σεργιάνι
να βρει τη Μαργαρίτα του, την ακριβή του κόρη
που 'φυγε ναι και ξαφνικά κι ο πόνος της τον πήρε,
να 'χει παρηγοριά το χάδι της κι αυτή την αγκαλιά του.

Να βρει την αδερφούλα του και την ανταρτοπούλα
που 'φυγε κορίτσι άγουρο κι αφίλητη νυφούλα
και τάφο της δεν βρήκανε κερύ να της ανάψουν
ν' αγκαλιαστούν, να φιληθούν, με σπαραγμό να κλάψουν,
να θυμηθούνε και να ειπούν ντέρτια, καημούς και πόνους
που ορφανά περάσανε και πίκρες που γευτήκαν!

Να βρει τη χρυσή τη μάνα του, την πολυαγαπημένη
που στο βελόνι έλιωσε, στη μηχανή σκυμμένη
κι όργωνε πέτρες κι έσπερνε καρπούς για να θερίσουν
να μην πεθάνουν νηστικά, τη γύμνια τους να ντύσουν.
Να τ' αναστήσει ζηλευτά κι όλοι να καμαρώνουν
σα νύφες τις κόρες στόλιζε κι αυτόν γαμπρό κινούσε.

Τον άμοιρο πατέρα του να βρει, που δεν γνώρισε παιδί,
τα πεθερικά του, συγγενείς, φίλους και χωριανούς του
που χόρευαν στον πλάτανο κι όλοι γι' αυτόν κερνούσαν
κι ακούγονταν τα όργανα από τη γη στον Άδη,

αφού για όλους ήτανε λεβέντης και καμάρι,
κι οι κοπελιές λιμπίζονταν, ποια τη βέρα του θα πάρει.

Τώρα αντάμα καρτερούν κι υποδοχή του κάνουν,
σε λόφο ξάγναντο, τρανό, όλο σταυρούς, στεφάνια.
Κι ο πάπα-Μέλτος ομπροστά μοιρολογάει και λέει,
που μπουμπουνίζει ο ουρανός κι από το κλάμα βρέχει:
«Γιατί Βασίλη βιάστηκες εδώ, μαζί μας να 'ρθεις,
π' ούτε γελάνε άνθρωποι, χαρές δεν απαντώνται
κι άφησες ορφάνια πίσω σου, εγγόνια και παιδιά σου;
Γυναίκα απαρηγόρητη, γαμπρούς και αδελφές σου;
Εδώ κρασί δεν πίνουνε, δεν κάνουν πανηγύρια
λουλούδια δεν ανθίζουνε, πουλιά δεν κελαηδούνε.
Το λίγο φως μάς έρχεται από κεριά καντήλια
Και μόνο μοσχολίβανο μυρίζει γύρωθ' εμάς!»

«Καθίστε κοντά μου να σας πω, χαμπέρια που σας φέρνω,
από τον κόσμο που 'φυγα κι από τα σπιτικά σας.
Σας φέρνω χαιρετίσματα και ζείτε στις καρδιές τους
και οδηγούς σ' εχουνε, στο διάβα τους πυξίδα.
Για κείνους να μη νοιαζόσαστε, να μη βαρυκομάτε.
Έχουν να φάνε και να πιουν, έχουν και να γλεντήσουν
Κι όλα εκεί αλλάξανε και σύγκριση δεν έχουν
απ' όσα εσείς εξέρατε και είχατε περάσει!

... Τα βάσανα μάς πήρανε, οι πόνοι τα φαρμάκια.
Η δούλεψη κι η κούραση από μικρά παιδάκια
οι αρρώστιες που μας χτύπησαν και γιατρεία δεν είχαν
και το καντήλι τρύπησε και λάδι δεν κρατούσε
για άλλο γύρο στη ζωή και για στροφές του χρόνου!»
... Κι ύστερα με φωνή τρεμάμενη, σα μαγικής φλογέρας
τον πάπα-Γιώργη άρχισε της τάβλας το τραγούδι
που σαν στη ζωή τραγούδαγε βαθιά μάς συγκινούσε
κι αμάζευτα τα δάκρυα κυλούσαν να μας πνίξουν.
Και σείστηκαν τα Τάρταρα και βούιξε ο Άδης
σαν όλοι μαζί του άρχισαν να λεν το μοιρολόι!

Βούιξε κι ο Σαραντάπορος, του χωριού του οι χαράδρες
και τα πουλιά βουβάθηκαν και ύπνος δεν τα πιάνει.
Πάμε κι εμείς προσκύνημα ν' ανάψουμε κεράκια
να μείνει πάντα ζωντανός στη σκέψη, στις καρδιές μας
σαν οδηγός παράδειγμα ήθους και χαρακτήρα
σαν όλους τους αθάνατους, τους άφταστους ανθρώπους!

Βασίλη, άξιε «σταυρογιέ» τ' όμορφου Κερασόβου
στη μακρινή απόσταση και στα βαθιά σκοτάδια
αν το φωτάκι των κεριών φτάσει και σε ξυπνήσει
μην ταραχθείς στον ύπνο σου και έλα αγάλια-αγάλια
σα σήμαντρο συνείδησης όλους να αφυπνίσεις
να μη φθαρούν οράματα, αγώνες και θυσίες
αξίες ζωής καλύτερης, σ' όλη την οικουμένη
και ιδανικά που πάλεψες κι άφησε υποθήκες!

ΘΥΜΗΣΕΣ - ΜΕ ΤΗΝ ΜΠΟΥΛΑ Β. ΚΙΤΣΑΚΗ

- Μπαμπά, ακόμα να φτάσουμε;
- Φτάνουμε σε λίγο.

Κι ο Καζαντζίδης και τα κλαρίνα έπαιζαν στο κασετόφωνο.

Η υπέροχη μυρωδιά του χορταριού και του φούρνου, το κελάρυσμα του νερού, η γαλήνη της φύσης και το χαμόγελο βγαίνει αβίαστα αντικρίζοντας το πρώτο εκκλησάκι του χωριού μου.

Θύμησες και νοσταλγίες. Να τρέχω στην πλατεία να βρω την ξαδέρφη μου, τη φίλη μου, να χαθούμε πάλι στα γύρω βουνά, τρώγοντας βατόμουρα και κράνια, στο ποτάμι μ' ένα ψωμοτύρι και στους κήπους κλέβοντας ντομάτες και καλαμπόκια, με την ξαδέρφη μου τη Χαρά να σφηνώνει στους φράχτες και τη γιαγιά Πανάγιω να φωνάζει: «Τουρκούλιαα!»

Το απόγευμα συνάντηση με χωριανούς και συγγενείς στην πλατεία να κάνουμε βόλτα με τα καλά μας. Η μυρωδιά από τα ψητοπωλεία να σου γαργαλάει τη μύτη και το κλαρίνο του Φίλιππα να σε πηγαίνει μακριά, καθαρίζοντας το μυαλό και την ψυχή.

Ξεκίναγε μεγάλος χορός στον πλάτανο για ώρες πολλές. Άλλοι χόρευαν κι άλλοι καμάρωναν.

Το βράδυ, όμως, οι μυρωδιές από το σπληνάντερο και το κοκορέτσι της Αντρέϊνας δεν σ' άφηναν να ησυχάσεις. Όλοι τότε πήγαιναν στα μαγαζάκια για να συνεχίσουν το γλέντι μέχρι το πρωί.

- Αντρέα, μικρότερη μερίδα, δεν θα βγούμε πέρα!

Κι ο Αντρέας έβαζε όσο ήθελε στη λαδόκολλα και πάντα έφτανε και κερνούσε τον κόσμο.

Το πώς χωράγαμε τόσοι πολλοί άνθρωποι σε τόσο μικρά μαγαζιά δεν μπορώ να το καταλάβω ακόμα.

- Δεν ίδρωσες Φίλιππα ακόμα; Δεν κολλάει το χιλιάρικο στο μέτωπο.

Κι έπαιζε ο Φίλιππας και κόλλαγαν τα χιλιάρικα και δώσ' του φιλιά ο Κιτσάκης – κάθε γύρω και φιλί – κι αν δεν έφευγε το πρωινό λεωφορείο για την Κόνιτσα, δεν πήγαινε για ύπνο.

Θύμησες γλυκές, που αφήνουν όμως μια πικρή γεύση. Όλα άλλαξαν. Εμείς γίναμε ξένοι στον τόπο μας, δεν γνωρίζομαστε πια μεταξύ μας, χαθήκαμε στη βουή των πόλεων.

Πάντα υπήρχαν οικονομικά προβλήματα, θάνατοι, αρρώστιες, αλλά υπήρχε χαρά και ζεστασιά σε απλά πράγματα. Ψωμοτύρι και πρασοκεφτέδες της γιαγιάς Πανάγιω στο Βαθύλακκο.

Γίναμε άπληστοι νεόπλουτοι και χάσαμε το νόημα της ζωής. Εμείς μικρά κυνηγούσαμε πυγολαμπίδες στα σοκάκια και παίζαμε κρυφτό στην καλύβα του μπαρμπα-Λάζου, ενώ σήμερα τα παιδιά μας χάθηκαν στον κόσμο του υπολογιστή.

Ας κρατήσουμε το χρώμα και το άρωμα του χωριού μας με ζήλο και πείσμα. Ας αφήσουμε στα παιδιά μας γλυκιές θύμησες, όπως άφησαν οι γονείς μας σ' εμάς.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στα νέα παιδιά που ασχολούνται ενεργά με το χωριό μας, αφιερώνοντας από τον χρόνο

τους, γιατί όλοι, όπως κι εγώ, περιμένουμε να κάνουν οι άλλοι κάτι και απλά να τους κρίνουμε ή να τους κατακρίνουμε αν τα 'χουν κάνει καλά.

Ίσως ήταν κουραστικό το ταξίδι στα παλιά, αλλά πιστεύω ότι η γενιά μου το χάρηκε και το νοστάλησε.

Ευχαριστώ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η πρώτη μας σκέψη και ευχή είναι να είστε όλοι καλά με υγεία. Με αυτή την επιστολή, θέλουμε να ευχαριστήσουμε την **ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΘΗΝΩΝ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ**, για το γεγονός ότι η **Τράπεζα Αίματος** που διατηρεί και συντηρεί, συνέβαλλε με 1 φιάλη στην επέμβαση που υπεβλήθη η μητέρα μας Παρασκευή Νάκου (του Νικόλα και της Ανθίας Ζιούλη), στις 28/1/2011 στο νοσοκομείο ΚΑΤ, μετά από κάταγμα στο ισχίο. Η επέμβαση ολοκληρώθηκε με επιτυχία και η ανάγκη αίματος έφτασε τις 3 φιάλες. Ευχαριστούμε δια μέσου της επιστολής -που επιθυμούμε να δημοσιευτεί- όλους όσους «ΔΩΡΙΖΟΥΝ»-«ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ» αυτό το αναντικατάστατο συστατικό της ζωής, που αποτελεί ύψιστη προσφορά από άνθρωπο σε άνθρωπο. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον πρόεδρο της Αδελφότητας κ. **Δημήτρη Τέλλη**, με τον οποίο επικοινωνήσαμε και επενέβη άμεσα.

Απ' τη μητέρα μας και εμάς έχετε τις ευχές μας, ώστε να πορεύεστε στη ζωή κοιτώντας την με αγάπη και κάθε προσφορά σας να γίνεται κρίκος που συνδέει τους ανθρώπους και αναδεικνύει τη μοναδικότητα που διέπει το ανθρώπινο γένος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ!
ΚΟΡΑΛΙΑ ΝΑΚΟΥ - ΣΠΥΡΟΣ ΝΑΚΟΣ

Ανυφαντιού Γεύσεων
Παραδοσιακή
Κρητική Ταβέρνα

Ιφιγενείας 7 Καματερό
τηλ. 2102315556 - 6976674618

ΓΚΑΤΖΕΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
Ντόπια Κρέατα Παραγωγής μας

ΚΑΛΠΑΚΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΗΛ. 2653041717, ΚΙΝ. 6945747713

ΝΕΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Συγκινητική είναι η προσφορά των συγχωριανών μας με αντικείμενα λαογραφικής αξίας με σκοπό να εκτεθούν στο Μουσείο μας. Παραθέτουμε εδώ τα σημαντικότερα από αυτά, αν και όλα καταγράφονται στο βιβλίο Μητρώου, όσο μικρά κι ασήμαντα κι αν είναι. Ο πλούτος και η ποικιλία των εκθεμάτων του το κάνουν να ξεχωρίζει στην περιοχή.

Αχιλλέας Μπέτζιος: μαχαίρα τούρκικη, φερφιρί, ξιφολόγχη, φουσερό μελισσοκόμου, κέρματα και χαρτονομίσματα του 1926, μεταλλική ζώνη κ.ά.

Γεωργία Ν. Ζήκα: αργαλειός, τηγάνια μπακιρένια, χαϊμαλιά, γκιούμι, τσουκάλια, κακάβια, μεσοφόρι, κ.ά.

Κώστας Γ. Τζίνας: τούρκικο νόμισμα, πιστόλι κ.ά.

Γιώργος Δαγκοβάνος: πήλινα θραύσματα από ρωμαϊκό λουτρό (:).

Λευκοθέα Β. Κιτσάκη: Αργαλειός Αρμένικος, υφαντό φόρεμα, ανέμη κ.ά.

Σταθούλα Τέλλη: σαρμανίτσα, σινί.

Αγγελική Κ. Τέλλη: τσικρίκι.

Καλλίτσα Μ. Κωτούλα: λίτρα.

Οικ. Ιωάννη Κωτούλα: φερφιρί, καντάρι, ξιφολόγχη με θήκη, ρόκα σκαλιστή, παλτό μάλλινο κ.ά.

Αθανάσιος Σιάφης: τζιούμα, λαιμαριά για όργωμα, μπαούλο ζωγραφιστό, σαμάρι.

Θεόδωρος Στρατσιάνης: ξύλο ζυγιάς, λαιμαριά για όργωμα.

Αχιλλέας Ζήκας: μηχανή αποβουτύρωσης, σακάκι και παντελόνι υφαντό, πατούνες.

Σπύρος Ζήκας: λαιμαριά τσομπανόσκουλου, σβάρνα.

Θανάσης Ν. Κουκούμης: σίδηρο σιδερώματος με κάρβουνα.

Γιάννης Γιαννούλας: ντουκάνι, αλέτρι κ.ά.

Γιώργος Β. Σιάφης: κλίτσα δασοφύλακα.

Μιλτιάδης Νταγκοβάνος: προπολεμική φωτογραφική μηχανή.

Χρήστος Γ. Γελαδάρης: σιγκούνι.

Στέφανος Τζιόλας: άρκλα.

Γιώργος Κ. Τέλλης: γάστρα.

Σταυρούλα Ι. Τέλλη: κάδιος.

Αλέκος Μακρυγιάννης: σφυρί, μάτρακας, βελόνι, καλέμι, τσεκούρι βαρελοποιοιού, κουφοσκεπάρο, φλογέρα από καλάμι.

Ανδρέας Ζαμάνης: φαναράκι, χελιδόνια.

Αποστόλης Καναβός: κουδουνάκι, σταυρός με αμάραντα.

Σταυρούλα Βαδάση: τσιπούνι, φόρεμα.

Ανδρομάχη Κ. Γελαδάρη: λάμπα πετρελαίου, τηγάνι σκαλιστό.

Σπυριδούλα Ν. Τζίνα: χαλκό, λάμπα πετρελαίου.

Μαρία Σπ. Τσιάτσιου: μεσοφόρι, φερφιρί γυάλινο, ποτηράκια, μαξιλάρι υφαντό, ραδιόφωνο, καφεκούτι κ.ά.

Γεωργία Χ. Παπακώστα: ιστορικά έγγραφα του χωριού.

Καλλίτσα Γ. Παπανικολάου: κέντημα.

Όλγα Ζιούλη: φουστάνελλα, γιλέκο, ζώνη.

Γιώργος Ζιούλης: τηγάνι.

Χρυσούλα Ι. Στρατσιάνη: ταψί μπακιρένιο.

Κώστας Αρ. Γκούτσιος: μπρούτζινος υποδυματοθέτης, έγγραφο μετακίνησης.

Κώστας Γκουντούλης: μαγνητόφωνο με μπομπίνα, ραδιόφωνο ξύλινο.

Σταυρούλα Κ. Κουκούμη: μαξιλάρια υφαντά.

Οικ. Βασίλη Σιάφη: λιένη, κοφίνι, φερφιρί, κουδούνι, κ.ά.

Μαγδαληνή Γκούτσιου: μαξιλάρι υφαντό, κιλίμι, κουρελού, φούστα, ποδιά.

Αντώνης Γκούτσιος: στρατιωτική λυχνία, γωνιά ξύλινη, κόπανος, κασιάρι, ματσακόλα, κουδούνι, γυαλιά μαστορα, σφυρί, ζύγι, λίμα, εξάρτημα σέλας, κασμάς, κράνος, βαριά, κ.ά.

Νίκος Νταγκοβάνος: γραμμόφωνο.

Μαρία Χ. Τζίνα: κεντήματα.

Κώστας Αρ. Εξάρχου: παπούτσια πάνινα, γαλότσες.

Αχιλλέας Τζιμοτόλης: μπούκλα, γκέτες ιππασίας.

Γιώργος Λ. Πασιάς: αποστακτήρας (καζάνι, ογλάς, πυροστιά).

Χριστίνα Ν. Κοταδήμου: ζυγαριά μπακάλη με δράμια, μαχαίρι, μαχαίρι για

κέντρωμα, κεντήματα κ.ά.

Στέργιος Παστρομάς: κυπρί, κουδούνι, λάμπα πετρελαίου, καλάθι κ.ά.

Χριστόφορος Παστρομάς: χειρόλαμπα.

Βασίλης Αθανασίου: χαρτονομίσματα, κέρματα, κόφα, παλιά φωτογραφία, τόμος περιοδικών, φλοκάτη, μαντίλι, σύριγγες εκστρατείας, κ.ά.

Γιάννης Νταγκοβάνος: δισάκι γάμου.

Μαριάνθη Βάιλα: μεσάλι, θκέντρι, θκούλι, κασιάρι, σάκα σχολική, ζυγός, ζέβλες.

Δημήτρης Κοταδήμος: μιτάρια, νήμα.

Δημήτρης Π. Τζίνας: πολυέλαιος.

Λεύκω Τσούτση: βελεντζούλα, μεσοφόρι.

Κασσιανή Γ. Ζούκα: παραδοσιακά κεντήματα, τσιράπια, φυλαχτό με χάντρες.

Νίκη Ν. Κυρίση: παραδοσιακό κέντημα.

Ανθούλα Δ. Καναβού: παραδοσιακό υφαντό.

Μαρίκα Ν. Γαλάνη: παραδοσιακό τραπεζομάντιλο.

Νίκος Γαλάνης: κόφα.

Αδελφότητα Κιάτου: γυναικεία παραδοσιακή κερασοβίτικη φορεσιά.

Γιάννης Σιάφης: ταμπακιέρα.

Βαγγέλης (Γκιούσιας) Τζίνας: ακόνι, όπλα, πριόβολος με ίσκνα, σινί, φωτογραφίες του 1924 κ.ά.

Ηλίας Γ. Βάσιος: κουταλοθήκες.

Κώστας Αθ. Γκούτσιος: κλειδοπίνακο.

Κώστας Ζούκας: χάλκινο μετάλλιο Ολυμπιακών αγώνων, αλφάδι.

Νίκος Γελαδάρης: δόκανο μικρό.

Βασιλική Γελαδάρη: τροβάς με φούντες.

Μαράκι Νταγκοβάνου: σφραγίδα για πρόσφορο.

Θωμάς Μπέτζιος: δίκανο όπλο παλιό.

Αγγελική Κ. Εξάρχου: ποδιά, κόσκινο.

Αλέκος Παπανικολάου: ρολόι σε θήκη.

Μαριάνθη Αθανασίου-Κατσούλη: παραδοσιακές κεντητές μαξιλαροθήκες.

Κώστας Γ. Ζήκας: αλφάδι ξύλινο, γωνιά, σουγιάς για κέντρωμα, τσεκούρι για σκάλισμα κορμών.

Βασιλική Ν. Τζίνα: λιάτα μεγάλη, μπακαλοδέφτερα του Απ. Τζίνα.

Κώστας Ζ. Τσιάτσιος: σπαθί του 1740.

Βαία Κ. Τσιάτσιου: φέσι, κορδέλια (τσαρούχια).

Δέσπω Αλ. Νάκου: δισάκι.

Ευδοκία Κ. Γκούτσιου: φωτογραφία από το Σπίτι του Παιδιού.

Αναστασιά Δ. Τσιάτσιου: κουπάνα, μπουκάλι για λικέρ, μαλάθα.

Ευάγγελος Νάκος: φτυάρι για λίχνισμα.

Σπύρος Πασιάς: ακουρασάνι.

Τάκης Σκαλωμένος: ποδιά, ρολόι τσέπης, γράμμα του πατέρα του από το μέτωπο της Αλβανίας, φορητό γραμμόφωνο κ.ά.

Αποστόλης Ζιούλης: σφεντόνα, κακαβούλι, τσιράπια.

Απόστολος Ζήκας: καρδάρι ξύλινο.

Λεωνίδας Ζήκας: όπλο ιταλικό.

Οικ. Κώστα Βάιλα: αμπάς, κασιάρι, ζυγός.

Χρυσάνθη Π. Τζίνα: μπρούτζινο ρόπτρο.

Βασίλης Κωτούλας: καρέκλες αντίκες, ματσακόλα, απλίκες, χειροτόρπινο, ιταλικό έγγραφο.

Βικτώρια Ν. Βάιλα: χειροκίνητη ραπτομηχανή.

Μάχη Π. Κωτούλα: πλάκα με κοντύλι, παγούρι.

Δημήτρης Ι. Πασιάς: πατίνα.

Νίκος Σκουτέρης: ζυγός.

Ανθούλα Α. Κωτούλα: κιλίμι.

Σταυρούλα Α. Πασιά: χειρόλαμπα.

Τα αντικείμενα αυτά, τοποθετημένα με μεράκι στις προθήκες του Μουσείου, είναι αδιάσειστοι μάρτυρες του πολιτισμού μας. Στο χέρι μας είναι να το εμπλουτίσουμε ακόμη περισσότερο και όλοι να είμαστε περήφανοι για το σπουδαίο αυτό έργο που αφήνουμε στις επόμενες γενιές.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ

Στα μέσα του 5ου αιώνα γεννήθηκε ο Θεοδόσιος στο χωριό Μωγαρισσός της Καππαδοκίας από ευσεβείς γονείς, τον Προαιρέσιον και την Ευλογία. Από μικρός ο Θεοδόσιος είχε ζήλο να ακολουθήσει τη μοναχική ζωή και να προσφέρει ελεημοσύνη και παρηγοριά στους ανθρώπους ακόμη και σε αυτούς που δεν πίστευαν στον δικό του αληθινό Θεό, τον Χριστό.

Η μεγάλη του όμως επιθυμία ήταν να επισκεφτεί τους Αγίους Τόπους, ώστε να ασπαστεί τα ιερά της πίστεώς μας σύμβολα και Άγια προσκυνήματα. Μετά από την περιοδεία του στους πολύπαθους Αγίους Τόπους βρέθηκε κατ' οικονομία Θεού στην Αντιόχεια για να γνωρίσει τον Άγιο Συμεών τον Στυλίτη. Ο Άγιος Συμεών είδε στο πρόσωπο του Θεοδοσίου έναν μελλοντικό ασκητή, εργάτη του ευαγγελίου και του Θεού. Αργότερα πήγε πάλι στα Ιεροσόλυμα κοντά στον ησυχαστή Λογίνο*. Εκεί υπό το άγρυπνο βλέμμα του μοναχού θέλησε να εντρυφήσει στην ασκητική ζωή, έκανε προσευχή και μελετούσε, έτσι ώστε να ετοιμασθεί κατάλληλα για την μετέπειτα πορεία του.

Για να εκπληρώσει την ιερά απόφαση που είχε πάρει βρέθηκε στην έρημο, όπου την έκανε τόπο λατρείας του Θεού και της αγάπης. Οι διαβάτες και οι οδοιπόροι που περνούσαν από εκεί σταματούσαν στο πρόχειρο, αλλά αγιασμένο κατάλυμά του, για να ξεκουραστούν και να προφυλαχθούν από τις καιρικές συνθήκες και ο Θεοδόσιος τους περιποιούνταν σαν καλός [Σαμαρείτης]. Συζητούσε μαζί τους σαν πατέρας και οι άνθρωποι έφευγαν με την γλυκιά [γεύση] της Χριστιανικής αγάπης. Εκεί στην έρημο πολλοί γνώρισαν τον Χριστό και πολλοί μετανόησαν. Το βέβαιο είναι ότι πολλοί Χριστιανοί πήγαιναν στην έρημο για να ζητήσουν τη συμβουλή του Αγίου. Αλήθεια; Πόσοι άνθρωποι είχαν ανάγκη από παρηγοριά και αγάπη Χριστού; Γύρω από το Ησυχαστήριο του Αγίου είχαν στηθεί πολλοί από εκείνους που τον γνώριζαν έχοντας κέντρο και οδηγό τους την φωτοβόλο μορφή του Αγίου. Φτωχοί και πλούσιοι έβρισκαν γύρω του ένα γαλήνιο και ασφαλές λιμάνι.

Η πύκνωση του κόσμου έκανε το Θεοδόσιο να ιδρύσει Κοινόβιο. Έτσι με ζήλο έκτισε το κοινόβιο πέραν της Νεκράς θάλασσας. Εκεί έκανε ξενώνες, γιατί οι επισκέπτες ήταν πολλοί, αλλά και νοσοκομείο για τους αρρώστους και τους γέροντες όπως και ορφανοτροφείο. Από τότε πήρε και το προσωνύμιο [Κοινοβιάρχης], ήταν πατέρας και αδελφός, γιατρός και υπηρέτης όλων. Δάσκαλος των ευσεβών και οδηγός των φτωχών. Το πνεύμα του ήταν το ιερό κοινόβιο, στους μοναχούς και τους επισκέπτες, ήταν τόπος λατρείας και αγάπης για την σωτηρία των ψυχών. Οι δραστηριότητες του αγίου εξόργισαν κάποιον εθνικό** αυτοκράτορα και θέλησε να τον διώξει μακριά. Αλλά ο Θεοδόσιος επροσεύχετο και από μακριά στον Άνω Βασιλέα. Όταν πέθανε όμως ο άθλιος αυτός ανήρ, ο άγιος βρέθηκε πάλι κατ' οικονομία Θεού πιο λαμπρός στο κοινόβιο.

Έτσι δέχτηκε από τον Θεό το χάρισμα της θαυματουργίας. Αναφέρονται ποικίλα θαύματα, όπως την θεραπεία ασθενών, αλλά και στην γεωργία όπως να φυγαδεύει νέφη ακριδών διαφυλάσσοντας έτσι τις καλλιέργειες σιταριού. Μέχρι τα βαθιά γεράματα αξιώθηκε να προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες προς δόξαν του σωτήρος ΧΡΙΣΤΟΥ.

Μυριάδες άνθρωποι δέχτηκαν τους καρπούς της αγάπης. Έτσι γρήγορα ιδρύθηκαν και άλλα κοινόβια με πνεύμα Χριστιανικής αγάπης και λατρείας, ιεραποστολής και φιλανθρωπίας.

Ο άγιος Θεοδόσιος ευγνωμονούσε το Θεό που τον αξίωσε σε αυτήν την ευλογία.*** Εκοιμήθη σε ηλικία 105 ετών στις 11 Ιανουαρίου του έτους 529 και έτσι παρέδωσε το πνεύμα του διά να λάβει από Εκείνον το δίκαιον της δόξης στέφανον.

*[ή Λογγίνος]

**[εδώ σημαίνει ειδωλολάτρης]

***[δηλαδή την ζωή]

Αχιλλέας Κωστάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

-ΑΦΟΙ ΠΑΥΛΟΥ ΣΑΜΑΡΑ	50
-ΓΚΟΥΤΣΗΣ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50
-ΓΚΟΥΤΣΙΟΣ Δ. ΑΝΤΩΝΗΣ	400
(Στη μνήμη της αδερφής του Αγγέλης)	
-ΖΗΚΑ-ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	50
-ΖΗΚΑ-ΛΕΠΕΝΙΩΤΗ ΕΛΕΝΗ	50
-ΖΙΟΥΛΗΣ Λ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	15
-ΚΙΤΣΑΚΗ ΛΕΥΚΟΘΕΑ	20
-ΚΟΤΑΔΗΜΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	20
-ΚΟΤΑΔΗΜΟΥ-ΤΣΟΥΚΑ ΑΡΕΤΗ	20
-ΚΟΥΚΟΥΜΗΣ ΕΥ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	100 ΔΟΛ. ΑΜΕΡΙΚΗΣ
-ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ	15
-ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ ΤΑΣΟΣ	20
-ΝΑΚΟΥ ΒΑΪΑ	20
-ΝΤΑΓΚΟΒΑΝΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	30
-ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Λ. ΠΑΝΤΕΛΗΣ	35

-ΠΑΣΙΑ – ΖΩΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ	20
-ΤΕΛΛΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	30
-ΤΡΩΙΑΝΟΣ ΝΙΚΟΣ	20
-ΤΣΙΑΤΣΙΟΣ ΣΠ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	50
-ΤΣΟΥΜΠΑΝΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ	100 ΔΟΛ. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται όσοι νέοι του χωριού μας παίζουν κάποιο μουσικό όργανο, να επικοινωνήσουν με το Δ.Σ. της Αδελφότητας με σκοπό να λάβουν μέρος στις εκδηλώσεις του καλοκαιριού στο χωριό.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

-Τον κ. **Αχιλλέα Στεργίου (Μελίγκρα)** για την προσφορά στην Αδελφότητα 15 ξύλινων καρεκλών.

-Τον δικηγόρο κ. **Ιωάννη Σκορδίλη** για τις υπηρεσίες που προσφέρει αφιλοκερδώς στην Αδελφότητα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο **Μιχάλης Παστρουμάς** και η σύζυγός του **Αγαθή Φ. Νάκου** απέκτησαν κοριτσάκι στις 28 Δεκεμβρίου 2010.
- Ο **Νίκος Καρύδης** και η σύζυγός του **Μαρία Σωτηροπούλου-Ζάρα** απέκτησαν κοριτσάκι στις 22 Οκτωβρίου 2010.
- Ο **Βασίλης Αποστόλου** και η σύζυγός του **Ναταλία** απέκτησαν κοριτσάκι στις 15 Ιανουαρίου 2011.
- Ο **Σπύρος Ν. Γαλάνης** και η σύζυγός του **Δήμητρα** απέκτησαν αγοράκι στις 17 Φεβρουαρίου 2011.
- Ο Κωνσταντίνος **Δημ. Καναβός** και η σύζυγός του **Ελένη Λαδά** απέκτησαν το δεύτερό τους τέκνο, κοριτσάκι στις 17 Σεπτεμβρίου 2010.
- Στις 12 Οκτωβρίου 2010, ο **Νικόλαος Παντ. Χαραλαμπίδης** και η σύζυγός του **Αγγελική Παπουτσή**, απέκτησαν το δεύτερο αγοράκι τους.

Να τους ζήσουν και να τα χαρούν όπως επιθυμούν!

ΒΑΠΤΙΣΗ

- Η **Λίλη Κοταδήμου-Χόντου** και ο σύζυγός της **Παναγιώτης** βάπτισαν την κόρη τους στις 19 Φεβρουαρίου 2011 στη Σκάλα Αταλάντης. Το όνομα του νεοφώτιστου **Αφροδίτη**. Ακολούθησε δεξίωση στο ξενοδοχείο Πανόραμα. *Να τους ζήσει!*

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Στις 18 Φεβρουαρίου 2011 απεβίωσε στη Ρουμανία η **Αγγέλω Δ. Γκούτσιου** σε ηλικία 74 ετών.

Ήταν μόλις 12χρονο παιδί, όταν, πιάνοντας το χέρι της αδερφής της Δέσπως, πήραν άθελά τους το δρόμο της προσφυγιάς. Η άδικη μοίρα του πολέμου, η κατάρα του Εμφύλιου σπαραγμού, καταδίκασε αθώα παιδιά στη σκληρότερη τιμωρία: τον αποχωρισμό από τη θαλπωρή της οικογένειας και τον ξεριζωμό από τα οικεία χώματα της πατρίδας.

Στερήθηκε την αθωότητα και την ξεγνοιασιά της παιδικής ηλικίας και, όπως κι άλλα συνομήλικα, μεγάλωσε απότομα και βίαια και βρέθηκαν όλα μαζί μέσα σε λίγες ώρες στον κόσμο των μεγάλων, στο σκληρό κόσμο της πραγματικότητας που δυσκολεύονταν να καταλάβουν.

Ήταν μόλις στα 4 όταν ήρθε το πρώτο χτύπημα με την κήρυξη του πολέμου το 1940. Ακολούθησε η Κατοχή με την πείνα και την εξαθλίωση και το σκληρότερο χτύπημα ήρθε με τον Εμφύλιο. Ένα από τα θύματα ήσουν κι εσύ, αγαπημένη μου αδερφή, γιατί οι γονείς μας αναγκάστηκαν να σε αποχωριστούν για να βρεις εκεί στην ξενιτιά ένα πιάτο φαΐ και το κυριότερο να ζήσεις σ' έναν τόπο χωρίς πολέμους.

Ήταν σκληρή η μοίρα μαζί σου, αδερφούλα μου. Αλλά και για μας που μείναμε πίσω τίποτα δεν ήταν εύκολο. Η οικογένεια ήταν όλα αυτά τα χρόνια μισή.

Θυμάμαι με πόση συγκίνηση με αγκάλιασες όταν σε επισκέφτηκα για τελευταία φορά, ήταν Οκτώβριος του 2010, στην πόλη Χουνεντουάρα της Ρουμανίας, όπου ζούσες. Ένιωσες την ανάγκη να με αποχαιρετίσεις. Θυμάμαι την τελευταία σου κουβέντα: «Ήρθες να με βρεις; Δεν θα ξανασμίξουμε, Αντώνη!».

Ας είναι, αδερφούλα μου, ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει! Αιώνια σου η μνήμη!

Ο αδερφός σου, Αντώνης

Ο Αντώνης Δ. Γκούτσιος προσφέρει στην Αδελφότητα στη μνήμη της αδερφής του Αγγέλως το ποσό των 400 €.

ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ

- Η **Δέσποινα Ναπ. Παναγιώτου** αρραβωνιάστηκε τον αγαπημένο της **Γιώργο Κολέτσα** τον Φεβρουάριο του 2011.

Καλά στέφανα!

ΓΑΜΟΣ

- Ο **Γιάννης Δ. Τζίνας** παντρεύτηκε την αγαπημένη του **Κωνσταντίνα Ζαχαρή** στις 26 Φεβρουαρίου 2011 στο Λιανοκλάδι Λαμίας. Ακολούθησε δεξίωση σε κοσμικό κέντρο της περιοχής. *Να ζήσουν!*

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 15 Ιανουαρίου 2011 απεβίωσε ο **Θανάσης Ζήκας**. Η κηδεία του έγινε στο χωριό.
- Στις 18 Φεβρουαρίου 2011 απεβίωσε η **Αγγέλω Δ. Γκούτσιου** στη Ρουμανία.
- Στις 24 Φεβρουαρίου 2011 απεβίωσε ο **Λάζαρος Β. Κυρίτσης**.
- Στις 3 Μαρτίου 2011 απεβίωσε ο **Παντελής Ευθυμίου**. Η κηδεία του έγινε στο χωριό.
- Στις 25 Οκτωβρίου 2010 απεβίωσε ο **Βασίλειος Μαρίνης**, σύζυγος της Σταυρούλας Ιωαν. Ντακοβάνου σε ηλικία 84 ετών. Η κηδεία τελέστηκε στον Ι.Ν. Παναγίτσας Κιάτου. *Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.*

Στις 15 Ιανουαρίου 2011 απεβίωσε ο **Θανάσης Λ. Ζήκας** σε ηλικία 65 ετών.

Γεννήθηκε στο χωριό το 1946. Αφού τελείωσε το Δημοτικό, συνέχισε τις σπουδές του στο Γυμνάσιο Πωγωνιανής. Το 1965 εισήχθη στη Σχολή Υπονοματάρχων της Ελληνικής Αστυνομίας και αποστρατεύτηκε το 1997 με το βαθμό του Υποστρατήγου. Παράλληλα με τα επαγγελματικά του καθήκοντα, σπούδαζε και στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης.

Το 1974 παντρεύτηκε τη Θάλεια Δουκίδου και απέκτησαν 4 παιδιά. Η Αρετή σπούδασε ιατρική, ο Λάζαρος κτηνιατρική και πληροφορική, η Χρύσα και η Άννα είναι δικηγόροι.

Στην επαγγελματική του σταδιοδρομία κατάφερε να φτάσει στα ανώτατα αξιώματα της Αστυνομίας, σπουδάζοντας σε χρόνια δύσκολα, αν και προέρχονταν από πολυμελή αγροτική οικογένεια. Ως άνθρωπος αγαπούσε πολύ τους χωριανούς και το χωριό και γι' αυτό το επισκέπτονταν συχνά. Τιμούσε πάντα τους συγγενείς του και αυτοί τον αγαπούσαν ιδιαίτερα. Στην καθημερινή του ζωή σύχναζε στην Κυψέλη παρέα με συγχωριανούς και ήταν πάντα φιλικός και πρόσχαρος με όλους. Ο τραγικός και άδικος χαμός του μας συγκλόνησε βαθιά. Στο τελευταίο του ταξίδι τον αποχαιρέτησαν πλήθος συγγενών, φίλων και συναδέλφων.

Αγαπητέ Θανάση, ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει!

Στο παρόν τεύχος του περιοδικού μας εσωκλείουμε και μία επιταγή. Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να τη συμπληρώσουν με την ανάλογη συνδρομή ή το ποσό που επιθυμούν. Κατανοούμε τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, ωστόσο οι αιμοδότες του περιοδικού μας είσαστε εσείς. Βοηθήστε να το συνεχίσουμε!

Ο ναυαγός

Είμαι ναυαγός σ' ένα έρημο νησί στον Ειρηνικό Ωκεανό. Γύρω μου βλέπω φοίνικες τόσο ψηλούς, ώστε αν τους δει κανείς, θα νομίζει πως θέλουν ν' αγγίξουν τον ουρανό. Η αμμουδιά είναι χρυσαφιά και υπάρχουν σκορπισμένα κοχυλάκια παντού. Η θάλασσα είναι ήρεμη και τόσο καθαρή, ώστε μπορείς να διακρίνεις το βυθό. Ο ήλιος δύει και παίρνει πορτοκαλί χρώμα. Τα θαλασσοπούλια πετάνε πάνω από το νησί και ίσα – ίσα που τα διακρίνεις.

Ακούω το κυματάκι που σκάει σ' ένα βραχάκι που το έχει σμιλέψει η θάλασσα και μοιάζει με λουλουδάκι. Όσο πιο πολύ δύει ο ήλιος, τόσο πιο πολύ ησυχία υπάρχει.

Αρχίζω να ηρεμώ και να σκέφτομαι. Γιατί να μην είναι όλα τα μέρη ήσυχα όπως αυτό;

Πηγή Απ. Τζίνα (Μαθήτρια Δημοτικού)

Το γραμματάκι αυτό από ένα μικρό παιδί, ας γίνει το καμπανάκι που θα αφυπνίσει όλους μας για να σκεφτούμε τον κόσμο που θα παραδώσουμε στην επόμενη γενιά. Τα παιδιά μας θέλουν και δικαιούνται έναν κόσμο καλύτερο, ομορφότερο και δικαιότερο. Εμείς μπορούμε να τους τον προσφέρουμε;

Σαν γεράσει ο άνθρωπος...

Μια ιστορία θα σας πω, που γνώρισα ένα γέρο, εδάκρυσαν τα μάτια μου χωρίς να τον εξέρω. Μια συμβουλή στον άνθρωπο γράφω προτού γεράσει, να τη διαβάσει πάντοτε, να μην την εξεχάσει. Άμα γεράσει ο άνθρωπος, δεν τον εσυμπαθούνε, το θάνατο παρακαλούν να τον ξεφορτωθούνε... Γι' αυτό, κράτα καημένε γέροντα, τα περιουσιακά σου, γιατί μια μέρα θα βρεθείς στο δρόμο απ' τα παιδιά σου. Ο αγριότερος εχθρός στον άνθρωπο γίνεται το παιδί του, κι ο φίλος του ο καλύτερος είναι η σύνταξή του. Άμα γεράσει ο άνθρωπος και δεν αυτοσυντηρείται, καλύτερα ο θάνατος, παρά να τυραννείται. Σε μια γωνιά τον επετούν το φουκαρά το γέρο, και για να τον κοιτάξουνε, χρειάζεται συμφέρο!.. Άμα γεράσει ο άνθρωπος και φύγουν τα παιδιά του, του είναι απαραίτητο να 'χει τη συντροφιά του. Σαν φύγει ο ένας απ' τους δυο, ο άλλος γίνεται κουρέλι. Τον σπρώχνει ο ένας απ' τη μια, ο άλλος δεν τον θέλει. Τη συμβουλή μου φύλαξε και μην την εξεχάσεις, να τη διαβάσεις πάντοτε, μέχρι που να γεράσεις!

Σημείωση: Ευχαριστούμε την Ελένη Καραγιάννη για το σατιρικό ποίημα που μας έστειλε.

Οι Αδελφότητες Κερασοβιτών
Αθήνας, Κιάτου και Ιωαννίνων,
καθώς και το Τοπικό Συμβούλιο και
το ΔΣ του Συνεταιρισμού,
σας εύχονται Καλή Ανάσταση -
Καλό Πάσχα - Χριστός Ανέστη!